

Վահան Թեքեյան

Քու հիշատակդ այս գիշեր

Քու հիշատակդ, այս գիշեր, գիս լալու չափ կհուզե .
Կարծես մեկնած էր սրտես, և գաղտնաբար այս գիշեր
Ետ կդառնա, ու հին տեղն ու հին գգվանքը կուզե,
Կսեղնվի գրկիս մեջ, կբարձրանա կուրծքս ի վեր:

Քու պատկերդ աչքիս մեջ և քու ձայնդ սկանջիս,
Կթրթրոան այս գիշեր, երակներուս մեջ կարծես
Քաղցրահոտ շունչդ է լեցված, որ կզգլխե, կօրրե գիս,
Մինչ երեսես ալ կանցնին կարծես մատներդ անտես:

Ետ կդառնան մի առ մի մեր հին ժամերն անկորուստ,
Կարավանին հետ աստեղց անոնք կուզան վերստին,
Հոգիս փարախն է բացվող ընդդեմ իր քաղցր հոտին:

Հիշատակովդ, այս գիշեր, կզգամ անչափ գիս հարուստ,
Այնչափ բարի, երջանիկ . . . որ գթությամբ մը անհուն
Կմտածեն զայն բաժնել երկրի բոլո՛ր խեղճերուն . . . :